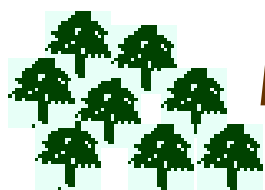

**Associació Cultural
La Roureda**

“BUTLLETÍ” INFORMATIU nº 125

Febrer de 2010

**Associació Cultural
La Roureda**

“BUTLLETÍ” INFORMATIU 125

Febrer de 2010

1. Introducció

Aquest no està sent precisament un temps propici per voltar pels nostres camps i muntanyes. Les nevades i, sobre tot, les constants pluges deixen els camins, camps i turons totalment impracticables tant pel que fa als vehicles com per a les passejades a peu.

Així que ens hem dedicat aquests dies bàsicament a tasques més aviat pròpies d'interior, de biblioteca i recerca de documentació.

2. Activitats de l'Associació

Tot seguit us fem un resum de les nostres activitats en els darrers dies.

– Megàlit de Seró

Segons informa la revista La Palanca, l'ajuntament d'Artesa de Segre, en el ple ordinari del dia 3 de desembre, va acceptar una subvenció del FEDER, per valor de 365.287,15 euros per a realitzar l'obra “Espai transmissor del túmul megalític de Seró”.

L'ajuntament d'Artesa de Segre cofinançarà el 50% restant de la despeja elegible.

Aquesta és una bona notícia per al nostre municipi, ja que ens permetrà gaudir d'aquest monument que per la seva singularitat esdevé una referència a Catalunya en termes de megalitisme.

La nostra associació vol agrair a l'ajuntament l'esforç econòmic que sens dubte suposa per a les arques municipals, però estem segurs que l'esforç mereix la pena. Sabem que existeixen nombroses persones i entitats interessades en aquest tema i que estan a l'espera de poder visitar el lloc.

Una imatge del megàlit de Seró

– **Llibres antics**

Recentment ha arribat a les nostres mans, gràcies a en Miquel Torres, coordinador del Grup de Recerques de les Terres de Ponent, un catàleg de llibres antics i rars referents a Catalunya o a autors catalans que una llibreria de Benajafarfe (Màlaga), especialitzada en aquesta mena de llibres, te en el seu catàleg i que posa a la venda.

Des del punt de vista d'Artesa hi ha alguna cosa més que interessant. Destaca una explicació del full 328 del mapa geològic d'Espanya. Aquest full està dedicat a Artesa, és de l'any 1953 i, segons el catàleg, inclou nombroses fotografies i un mapa a color. Es posa a la venda a un preu de 20 euros.

També destaquen uns quants llibres de Joan Maluquer de Motes a uns preus força assequibles.

Mirarem de posar-nos en contacte amb aquesta llibreria per tal de veure la possibilitat d'adquirir algun d'aquests llibres per incorporar-los al fons documental del Museu del Montsec.

– **Cementiri de Vernet**

Aquestes darreres pluges, no molt quantioses però persistents, segueixen malmetent les parets del cementiri vell de Vernet. Fa temps que venim denunciant aquest fet.

Tot sovint es produeixen noves caigudes de pedres dels límits d'aquest cementiri. El terreny que ocupa està elevat sobre la resta que l'envolta i els seus límits estan tots envoltats per una paret seca de pedres. Aquesta paret està formada, en diversos llocs, per diferents capes verticals i paral·leles de pedres.

Caiguda de pedres del cementiri

El deteriorament progressiu d'aquestes parets de pedra i les caigudes constants d'aquestes posen al descobert, tot sovint, restes humanes d'aquest cementiri que procurem amagar i protegir en el propi lloc per tal que no siguin agafades (com ja ha succeït) per gossos i altres animals.

Alguna vegada s'han sentit al poble veus de veïns reclamant el desmantellament del cementiri i el trasllat de les restes al nou cementiri del poble. A la vista de la situació, cada cop te més sentit aquesta proposta.

Unes restes aflorades aquests darrers dies

– **Llibre sobre el Misteri de Cervera**

Dèiem en la introducció que ens havíem dedicat a la recerca de documentació i de biblioteca. Això ens ha donat la possibilitat de llegir un petit llibret editat el 1940: “Resumen histórico del Santísimo Misterio de Cervera”.

Aquest document no tindria massa importància per a la nostra Associació ja que està bàsicament referit a Cervera, però en ell es fa referència a Artesa en diferents paràgrafs.

El llibre tracta sobre un fragment de la creu de crucificció de Jesús (Vera-cruz) que es custodiava en l'església parroquial de Santa Maria de Cervera cap a l'any 1539 o 1540.

Un tros d'aquest fragment va ser donat a l'església d'Artesa de Segre en aquelles mateixes dates.

Segons es diu en el llibre aquest tros donat a l'església d'Artesa va ser encastat en una creu de plata per un orfebre anomenat Pinyes. En el taller d'aquest orfebre, en separar aquest tros del fragment principal, es va tenyir de sang la fusta i el paper al que tocava. El llibre esmenta diverses vegades aquest fet.

Desconeixem si el fragment donat a l'església d'Artesa resta encara en ella o que se n'ha fet.

3. Natura

Les nevades d'aquest hivern han permès obtenir fotografies d'ocells amb una qualitat notable. En la seva lluita en la recerca de menjar, els ocells es veuen obligats a ser menys esquerps de l'habitual. Nosaltres també hem pogut obtenir alguna bona fotografia i això ens dona peu a incloure en aquesta secció a algun d'aquests ocells. En aquest butlletí parlarem del Gafarró (*Serinus serinus*).

Gafarró

El gafarró és un ocell de l'ordre dels passeriformes que és un resident comú arreu dels Països Catalans, des del nivell del mar fins a l'alta muntanya.

És un ocell d'uns 12 cm, parent del canari. Té el bec fort, curt i cònic, i és d'un color bru groguenc llistat de negre amb el carpó, el front, la llista ocular, el pit i la gola de color groc. Les femelles i els joves són d'un color bru vermellós, amb un disseny que recorda el dels mascles però sense groc.

Nidifica sobretot entre el fullam espès dels arbres per tota l'extensió continental i insular dels Països Catalans, llevat de Menorca.

La femella s'encarrega de construir un niu de petites dimensions en una branca prima. Utilitza herba seca, molsa, líquen i teranyines, que ella cova durant 13 dies. Al seu torn, el mascle és l'encarregat d'alimentar la femella i els polls, almenys al llarg dels primers dies de l'època de la cria. Després de 14-16 dies ja poden volar. Fan dues postes.

S'alimenta de llavors i erugues que troba als conreus, que han d'estar propers als seus boscos.

Viu a llocs habitats (és comú als barris més o menys enjardinats i als parcs) i també li agraden els llocs oberts amb arbres.

Es troba a gran part d'Europa, des de la Mediterrània, on és sedentari (i a les nostres contrades molt comú) fins a Europa Central, on només es troba a l'estiu.

Al final d'hivern, els mascles es fan notar pel seu cant ràpid i eloqüent, que solen cantar des de l'extrem superior dels arbres despallats de fulles, o des d'altres punts elevats i visibles

Volant a la recerca de menjar